

Oheň

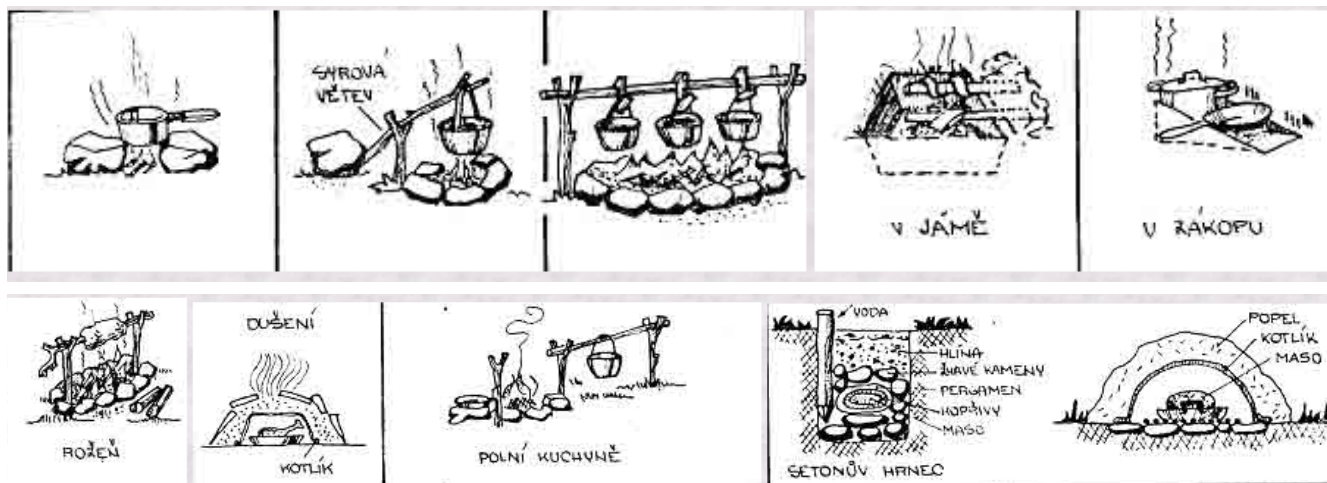
ÚKOL:

Oheň – rozezná typy ohnišť, umí založit a zrušit ohniště (V)

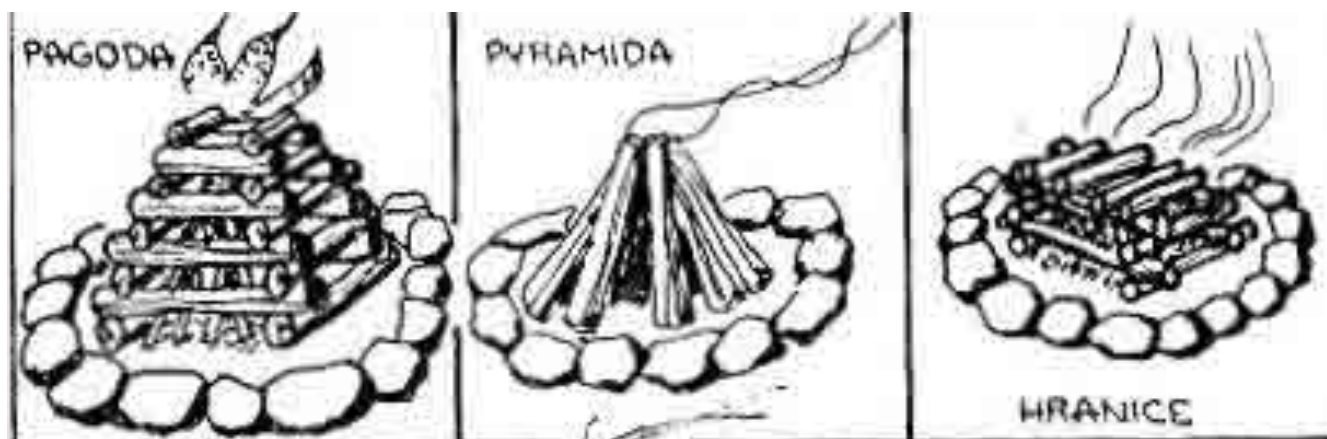
POPIS ÚKOLU:

Rozezná základní typy ohnišť:

- užitkové (k vaření - závěsy, na kamenech, strážní)

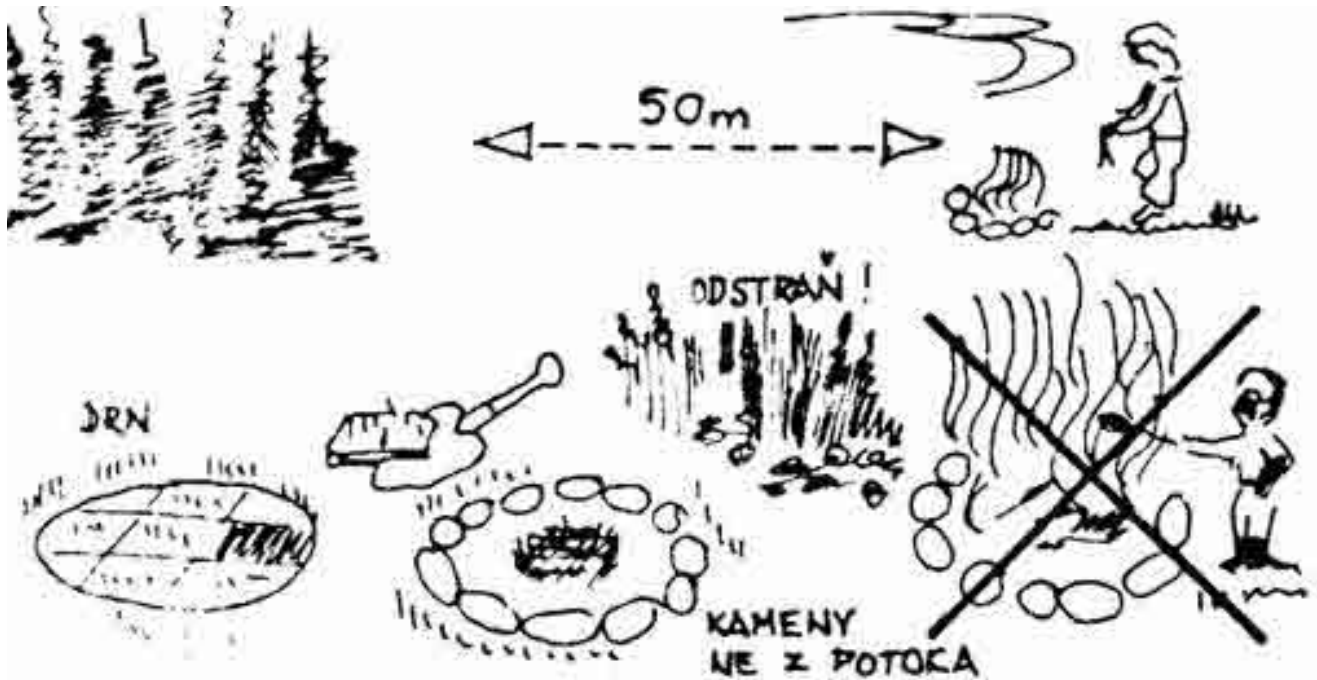
- slavnostní (pagoda, pyramida, hranice)

TB

Založí a zruší ohniště – dává pozor na výběr místa - při likvidaci ohniště musí být místo čisté a v pořádku.

Zapalování ohně - k podpalu používáme březovou kůru (zásadně jen z padlé břízy), suchou trávu, seno, suché smrkové větvičky, jemné kletí a drobné třísky. Připravený materiál uspořádáme (nejlépe do hvězdice, či pyramidy) tak, aby měl vzduch dostatek místa k proudění a oheň se mohl rozhořet. Podpalujeme vždy po větru. Po rozhořelém základu přidáváme větší polínka (lépe hoří rozštípaná polínka než celá polena). K přikládání používáme čisté suché dřevo, bez mechů, lišejníků a zeleného chvojí. Vyhýbáme se ztrouchnivělému dřevu (nezanechává žhavý popel). K vaření je nejvhodnější drobné suché chrástí jehličnanů, zejména smrkové a jedlové – rychle hoří dlouhým plamenem. Méně vhodné je borové a modřínové dříví, které obsahuje hodně pryskyřice, zanechává nádobí černé. Nejvíce popela dává tvrdé dřevo (dub, buk, jasan), které také nejlépe drží teplo. Dřevo olše, akátu, jasanu a břízy hoří mokré i syrové, ale pozor – olše a akát jsou nevhodné pro rozhoření ohniště – jejich malé hořící části vystřelují, hrozí nebezpečí popálenin, zapálení lesa nebo zničení oděvů či stanů.